

DECIZIE nr. 3172/24.05.2019

privind soluționarea contestației formulată de X SRL înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. TMR_DGR nr./13.10.2016 și reînregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. TMR_DGR/12.11.2018

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către D.G.R.F.P Timișoara – Serviciul Juridic, cu adresa nr...../02.11.2018, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR/12.11.2018 asupra faptului că, prin Sentința civilă nr. pronunțată în ședința publică din03.2018 de către Tribunalul Arad în Dosar nr./108/2017, rămasă definitivă la data de 27.09.2018 prin Decizia nr./27.09.2018 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, s-a anulat Decizia nr. din03.2017 și a fost obligată D.G.R.F.P Timișoara să procedeze soluționarea pe fond a contestației formulată de

X S.R.L.

cu sediul în Arad,
și adresa de corespondență în Oradea,

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr./27.09.2016 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR nr./13.10.2016 și reînregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. TMR_DGR/12.11.2018

Luând act de Sentința civilă nr. xxx din 08 martie 2018, pronunțată de Tribunalul Arad Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosar nr...../108/2017, rămasă definitivă și executorie prin Decizia civilă nr...../27.09.2018, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara prin care s-a anulat Decizia nr./15.03.2017 și a fost obligată D.G.R.F.P Timișoara să procedeze la soluționarea pe fond a contestației, D.G.R.F.P Timișoara ca organ competent în soluționare se va investi cu analizarea posibilității legale de reluare a procedurii de soluționare a contestației pentru suma totală de xxxxxxlei reprezentând:

- impozit pe profit în sumă de xxxxx lei
- impozit pe venitul din dividende obținute din România de personae nerezidente în sumă de xxxxx lei, în sensul celor statuate definitiv de Curtea de Apel Timișoara conform Deciziei civile nr...../2018, respectiv: „ (...)eventualul prejudiciu fiind diminuat cu suma de xxxxx lei, organele fiscale trebuia să treacă la soluționarea contestației, cel puțin pentru suma menționată, în sensul anulării deciziei de impunere cu privire la acele obligații stabilite de organele fiscale ceea ce ar conduce la restrângerea sesizării penale.”

X S.R.L. a formulat contestație împotriva Raportului de Inspecție fiscală F-AR nr./18.08.2016, solicitând modificarea și reconsiderarea măsurilor și

dispozițiilor impuse de acesta.

În considerarea prevederilor art. 7, art. 93 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, organul competent în soluționare a solicitat petentei prin adresa nr. /24.10.2016 completarea dosarului cauzei cu obiectul contestației.

Prin urmare, prin adresa transmisă atât prin fax la data de 21.11.2016, înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr...../22.11.2016, cât și prin poșta înregistrată sub nr...../24.11.2016, petenta a precizat că obiectul contestației sale este Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice F-AR nr. din 18.08.2016 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală F-AR nr..... din 18.08.2016.

Suma totală contestată este în de xxxxxx lei reprezentând:

- Impozit pe profit în sumă de xxxxxxxx lei;
- Impozit pe venitul din dividende obținute din România de personae nerezidente în sumă de xxxxxxx lei;

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei, Dl. R, în calitate de administrator, așa după cum prevede art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

În raport de data comunicării Deciziei de impunere F-AR nr..../18.08.2016, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad respectiv 29.08.2016, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, fiind înregistrată la A.J.F.P Arad – AIF sub nr...../27.09.2016.

I. Societatea X S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere F-AR nr..../18.08.2016 privind obligațiile fiscale principale emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad din cadrul A.J.F.P Arad, invocând în susținerea contestației următoarele motive:

1. Cu privire la necomunicarea Avizului de inspecție fiscală F-AR nr./21.06.2016, petenta arată că la baza controlului au stat două avize de inspecție fiscală și anume Avizul de inspecție fiscală F-AR comunicat prin e-mail și respectiv Avizul de inspecție fiscală F-AR nr./21.06.2016, care, în opinia petentei nu i-a fost comunicat prin niciuna din modalitățile prevăzute la art.47 din Codul de procedura fiscală.

2. Cu privire la nerespectarea dreptului petentei de a formula în scris punctul de vedere cu privire la Proiectul de Raport de Inspecție Fiscală

Petenta susține că nu i s-a dat posibilitatea de a formula punct de vedere în scris cu privire la Proiectul de Raport de Inspecție Fiscală, date fiind prevederile art. 130 alin 5 din Codul de Procedura Fiscală, care stipulează că, în termen de 5 zile lucrătoare avea posibilitatea de a formula un punct de

vedere in scris la Proiectul de Raport de inspecție Fiscala comunicat in data de 17 August, prin posta.

Astfel, arată că, invitația la discuția finala i-a fost comunicată in data de 17 August 2017, in condițiile in care discuția finala a fost programata și a avut loc pe data de 16 August 2016 ora 11:00, fiind evident, în opinia sa, faptul că necunoașterea anterior datei de 16 august a faptului că s-a stabilit data pentru discuția finală, a fost in imposibilitatea de a prezenta si de a exprima punctul de vedere cu privire la Proiectul de Raport de Inspecție Fiscală.

În acest sens, arata că, în conformitatea cu art.130 alin 2 din Codul de Procedură Fiscală, organul de inspecție fiscală avea obligația sa comunice contribuabilului/plătitorului proiectul de raport de inspecție fiscală, în format electronic sau pe suport hârtie, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere, iar odată cu comunicarea proiectului de raport, organul de inspecție fiscală comunică și data, ora și locul la care va avea loc discuția finală.

Totodată, arata că, in emailul trimis firmei de contabilitate in data de 12 August 2016 ora 13.08 petenta a fost informată ca, în data de 16.08.2016 ora 11,00 va avea loc discuția finala, adica la câteva ore lucratoare după instiintarea pe email, și nu la 5 zile lucrătoare astfel cum expres prevede art. 130 alin 5 din Codul de Procedura Fiscala.

Mai mult, considera că, documentul continând constatările inspecției fiscale transmis prin e-mail biroului de contabilitate, fara titlu, fără numele persoanelor care l-au intocmit, temeiul legal, precum si celelalte elemente obligatorii prevăzute expres de Ordinul 3710/2015 la intocmirea unui Raport de Inspecție Fiscala, respectiv a unui Proiect de Raport de Inspecție, nu indeplineste elementele prevăzute de Ordinul 2710/2015 și nu poate fi nicidecum considerat un Proiect de Raport de Inspecție Fiscală.

Având în vedere aceste încălcări ale prevederilor legale în vigoare, petenta arata ca a formulat în scris un punct de vedere cu privire la Proiectul de Raport de Inspecție Fiscală, așa cum era acesta incomplet, care a fost înregistrat la A.J.F.P. Arad sub nr./23.08.2016, organele de inspecție fiscala continuând încălcările prevederilor legale, atunci când au considerat acest punct de de vedere ca fiind prezenta contestație întocmită în baza art. 7 alin. 1 din Legea 554/2004.

3. Cu privire la impozitul pe dividende obținut din Romania de persoane nerezidente in perioada 06.04.2012 - 31.12.2015

Petenta consideră că, reinterpretarea dată de organele de inspectie tranzacției efectuate de petentă cu firma N din Polonia la o cota de impozitare de 50% prin aplicarea art.116 alin.2 lit.c¹ din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, este o apordare agresiva din următoarele motive:

a. În timpul cotrolului s-a prezentat organelor de control certificatul constatator nr. 00000369545/16.06.2016 al firmei Novamax din Polonia prin care s-a demonstrat, în opinia sa, inexistentia relațiilor de afiliere intre cele doua firme, document atașat în fotocopie la contestație.

b. asociatul unic al firmei X SRL nu a beneficiat in nici un fel de aceasta tranzacție, scopul ei fiind obținerea unui dobânzi de 6%/an pentru petenta in condițiile in care depozitele oferite de societățile bancare in Romania sunt sub 1%/an.

c. la discuția avuta cu inspectorii fiscali din data de 23 August 2016 administratorul societății a prezentat in original si in copie Certificatul de Obligațiuni seria A nr.....in valoare de xxxxxx euro emis de firma X din Varșovia care atesta, în opinia sa, tranzacția, pe care o prezinta în fotocopie la dosarul cauzei.

d. încadrarea tranzacției la art.116 alin. 2 lit. c¹ din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal este eronata avand in vedere ca este o tranzacție, o plata in Polonia, stat cu care Romania are incheiat un instrument juridic în baza căruia se realizează schimbul de informații, intrumentul juridic fiind Decretul 6 din 10.01.1995 publicata in MO 7/1995.

Totodată, arată că, pe siteul Ministerului de Finanțe exista publicata o lista cu instrumentele juridice incheiate de Romania in baza carora se realizeaza schimbul de infonnatii (http://discutii.mfinante.ro/static/10/Mfp/lista_instrum_iurid_sch_inf_state.pdf) in scopul interpretării aliniatului 2 din art.116 din Codul Fiscal, in sensul aplicării cotei de impozit de 50% asupra veniturilor prevăzute de art 115 aii 1 lit a -g, k, 1 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, cu precizaera că la poziția 60 din lista apare Polonia si actele normative incheiate intre cele doua state privind schimbul de informații, pe care o atașează in fotocopie la dosarul cauzei.

Astfel, în opinia petentei, suma de xxxxxxxxx lei stabilita suplimentar ca impozit pe dividende este nereala, avand in vedere ca plata prin virament bancar a fost făcută către o persona juridica cu care societatea X sau asociatul unic nu are nici un fel de afiliere, documentul in baza caruia s-a făcut operațiunea a fost prezentat in original si copie inspectorilor fiscali, iar impozitarea cu 50% este abuziva avand in vedere materialul documentar publicat pe situl Ministerului de Finanțe care clarifica exact aceste aspecte.

4. Cu privire la modul de înregistrare a impozitului pe profit dar și cu privire la constatările efectuate și măsurile dispuse de către inspectorii.

Petenta arata că, organele de control au reținut eronat faptul că nu ar fi prezentat la control Registrul de Evidenta Fiscala încalcând art.19 alin 6 din Codul Fiscal, în condițiile în care a completat și pus la dispoziția acestora Registrul de Evidență Fiscală în format electronic, iar potrivit prevederilor pct. 10, pct. 11 și pct. 12 din Anexa 1 la Ordinul 2634/2015 al Ministerului Finanțelor Publice exista posibilitatea, în opinia sa, a conducerii Registrul de Evidență Fiscală în format electronic.

Referitor la situația stabilita pentru anul 2012

Pornind de la constatarea organelor de inspecție fiscală că, în Septembrie 2012 s-a omis înregistrarea in contabilitate a decontului 355/30.09.2012 in suma de 102.863 lei conform decontului de Cheltuieli atașat raportului de inspecție fiscală ca Anexa 4, petenta arata că, potrivit anexei nr.4 la RIF suma care trebuia cuprinsa in veniturile societății X este de xxxxx ron si a fost

înregistrată în evidența sa contabilă la data de 01.01.2013 conform notei contabile nr. atașată în motivarea contestației.

Prin urmare, consideră că, deoarece a înregistrat în evidența sa contabilă veniturile realizate în luna Septembrie 2012, suma de xxxxx lei este greșită (această sumă nu apare pe decontul din 30 Septembrie 2012) prin urmare, în opinia sa, suma de xxxxx lei să se adauge la baza impozabilă din anul 2012 și să fie scăzută în baza impozabilă a profitului din 2013 când a fost înregistrată, datorând, în opinia sa, majorări de întârziere de la plată și declararea impozitului în perioade fiscale diferite și nicidecum de neînregistrarea în contabilitate a acestor sume.

Pentru luna Noiembrie 2012, petenta a arătat că, inspectorii fiscali au estimat un venit în suma de xxxxx lei având în vedere că nu au fost înregistrate, în evidența sa contabilă, venituri în această lună, situate care este similară cu cea aferentă lunii septembrie 2012, în sensul că a înregistrat veniturile realizate aferente lunii Noiembrie 2012 în suma de xxxxxxx lei cu întârziere conform documentului atașat la contestație conform notei contabile nr. din data de 01.01.2013.

Totodată susține că, veniturile realizate de societatea sa din asocierea cu firma E SRL, au fost de 80% din totalul veniturilor realizate din activități de jocuri de noroc în cele două locații ale X, conform Deconturilor de venituri și cheltuieli din care, în opinia sa, se poate observa că 80% din profitul realizat din această asociere îi revine societății X care a și încasat efectiv aceste sume prin contul său bancar.

Astfel, afirmă că, recalcularea cu cota de 85% a profitului realizat bazată doar pe **cotele trecute dintr-o eroare materială pe unele contracte de asociere** în participativ este total eronată, situație de fapt care, în opinia sa, reiese din deconturile lunare întocmite și asumate de cele două societăți prin înregistrarea lor în contabilitate, din extrasele de bancă prin care se pot verifica sumele încasate efectiv, și având în vedere principiul prevalenței economice asupra juridicului invocat la art.46 din Ordinul Ministrului Finanțelor nr. 3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile armonizate cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene și cu Standardele Internaționale de Contabilitate.

Pentru toate aceste motive, consideră că, modul de calcul al impozitului pe profit aferent anului 2012, cuprins în Anexa 6 "Situația privind recalcularea obligației de plată suplimentară privind impozitul pe profit 2012" trebuie modificat în sensul că veniturile realizate în Septembrie 2012 sunt de xxxx lei, iar în Noiembrie 2012 sunt în suma de xxxxx lei și nu cele estimate de inspectorii fiscali fără să țină cont de înregistrările contabile efectuate ulterior la data de 01.01.2013.

Astfel, în opinia sa, din punct de vedere legal, pentru anul 2012, impozitul suplimentar calculat ar fi: xxxx ron + xxxxxx ron = xxxxxxx lei profit x 16% = xxxxx lei impozit profit suplimentar pentru anul 2012, sume care să fie scăzute din veniturile impozabile aferente anului 2013 pentru a evita dublarea lor, având în vedere că au fost înregistrate în contabilitate la data de 01.01.2013.

Referitor la situația stabilită pentru anul 2013

Susține că, veniturile realizate de societatea sa din asocierea cu firma E SRL, au fost de 80% din totalul veniturilor realizate din activități de jocuri de noroc în cele două locații ale X, conform Deconturilor de venituri și cheltuieli din care, în opinia sa, se poate observa că 80% din profitul realizat din această asociere îi revine societății X care a și încasat efectiv aceste sume prin contul său bancar.

Astfel, afirmă că, recalcularea cu cota de 85% a profitului realizat bazată doar pe **cotele trecute dintr-o eroare materială pe unele contracte de asociere** în participativ este total eronată, situație de fapt care, în opinia sa, reiese din deconturile lunare întocmite și asumate de cele două societăți prin înregistrarea lor în contabilitate, din extrasele de banca prin care se pot verifica sumele încasate efectiv, și având în vedere principiul prevalenței economicului asupra juridicului invocat la art.46 din Ordinul Ministrului Finanțelor nr. 3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile armonizate cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene și cu Standardele Internaționale de Contabilitate.

Concluzionează că, recalcularea impozitului pe profit realizată în Anexa 10 la raportul de Inspecție Fiscală nu este conformă cu realitatea date fiind următoarele aspecte:

- nu există venituri neînregistrate în contabilitate pe care organele de inspecție fiscală să le cuprindă în calculul impozitului pe profit;
- nu au fost scăzute din veniturile impozabile veniturile aferente anului 2012 care au fost cuprinse inițial în calculul impozitului pe profit aferent anului 2013, care în urma controlului au fost reîncadrate în veniturile anului 2012.

Astfel, din punct de vedere legal, pentru anul 2013, în opinia petentei, din impozitul calculat se impune a fi scăzută suma de xxxxx **lei impozit pe profit** suplimentar pentru anul 2012 calculată astfel: xxxxxx ron + xxxx ron = - xxxxxxxx lei profit x 16% = - xxxxx **lei impozit pe profit** suplimentar pentru anul 2012 care trebuie scăzut din anul 2013.

Referitor la situația stabilită pentru anul 2014

Pentru aceleași motive expuse în cazul situațiilor stabilite pentru anii 2012 și 2013, petenta consideră că, nu există diferențe de calcul al impozitului pe profit pe anul 2014.

Pentru considerentele expuse în cursul contestației, petenta consideră că, măsurile stabilite de către organul de inspecție fiscală sunt netemeinice, nelegale, abuzive, iar constatările contravin dispozițiilor legale, motiv pentru care solicită:

- cu privire la capitolul dividende, solicităm să se anuleze toate sumele stabilite, având în vedere precizările efectuate;
- în ceea ce privește impozitul pe profit solicită ca pentru anul 2012 să se stabilească suplimentar suma de xxxx lei, pentru anul 2013 să se scadă suma de xxxx lei, iar pentru anul 2014 să se constate că nu există sume suplimentare.

II. Prin Decizia de impunere F-AR nr./18.08.2016 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice încheiată la X S.R.L., organele de inspecție fiscală au constatat deficiente care au condus la modificarea bazei de impunere și au determinat diferențe suplimentare, astfel:

În ceea ce privește impozitul pe profit, perioada verificată fiind 06.04.2012 - 31.12.2015, s-a stabilit un impozit pe profit stabilit suplimentar în suma de xxxxx lei;

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, perioada verificată fiind 07.11.2012 - 31.03.2015, s-a stabilit o taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentară în suma de xxxxx lei, sumă necontestată

În ceea ce privește veniturile din dividende obținute din România de persoane nerezidente, perioada verificată fiind 06.04.2012 - 31.12.2015, s-a stabilit un impozit pe venitul din dividende obținute din România de persoane nerezidente în sumă de xxxxxx lei;

În ceea ce privește impozitul pe dividende obținute din România de persoane nerezidente

Din verificarea efectuată s-a constatat că asociatul unic fiind și administratorul societății X SRL dl. R a ridicat sume semnificative de bani din conturile de trezorerie ale societății (banca în lei, banca în valută , casa și avansuri de trezorerie) fără acte justificative.

Astfel, petenta a transferat în Polonia xxxxxxxx euro, fără să poată justifica cu documente legale operațiunea, în contul N- Polonia, operator intracomunitar pe care petenta îl considera parte afiliată fără să prezinte organelor de inspecție acte doveditoare în acest sens.

În perioada verificată petenta a încasat sume importante din activități de jocuri de noroc pe care în mare parte, asociatul unic (administrator) și două persoane imputernicite, le-au retras din societate fie sub forma de avansuri de trezorerie (ct. 542), fie ca împrumuturi (ct.461), după un an au restituit sumele ridicate fără justificare, dar concomitent a făcut și transferul sumei restituite (din ct. 461) în contul N Polonia motivând că au achiziționat obligațiuni sau acțiuni la N - Polonia.

În timpul controlului d-na Simona Secara în calitate de contabilă a P SRL a pus la dispoziția organelor de inspecție, pe e-mail, o propunere de achiziționare a obligațiilor de la operatorul polonez N (anexa nr.16 la Raportul de inspecție fiscală), dar care, în opinia organelor de inspecție fiscală nu face dovada că P SRL a achiziționat obligațiuni sau acțiuni așa cum sunt ele înregistrate în evidența contabilă, înscrisul cuprins în anexa nr.16 la Raportul de inspecție fiscală fiind doar o propunere de achiziționare.

În evidența contabilă acest transfer de bani este înregistrat în jurnalul de banca drept o achiziție de obligațiuni la N -Polonia , iar prin nota contabilă (fără acte justificative) a fost înregistrată (261 = 5124.01) achiziția de acțiuni la N.

In timpul controlului d-na S.S in calitate de contabila a X SRL a pus la dispozitia organelor de inspectie, pe mail, certificatul constatator nr./16.06.2016 de la Registrul Comerțului din Polonia cu date despre N - Polonia (anexa 17 la Raportul de inspectie fiscala). Din conținutul certificatului constatator mai sus prezentat nu rezulta ca acest operator ar fi afiliat cu X SRL.

Avand în vedere cele constatate, organele de inspectie au reconsiderat acest transfer de bani, respectiv xxxx euro in luna iunie 2014, in contul N-Polonia ca fiind dividende ridicate de asociat unic si neimpozitate conform prevederilor art. 7 alin (1), art. 11 alin (1) si art. 12 lit. c) din Legea 571/2003 cu modificările si completările ulterioare din Legea 571/2003 privind Codul fiscal.

Deoarece in perioada 06.04.2012- 31.12.2014 petenta nu a repartizat dividende, profitul net fiind in fiecare an fiscal reportat (ct. 117 " Rezultatul reportat), organele de inspectie au considerat ca plata din contul de banca in devize a sumei de xxxxxx euro (xxxxxx lei) in contul N Polonia reprezintă in fapt o operațiune fictiva, artificiala, al cărei scop a fost crearea unui avantaj fiscal in favoarea asociatului unic.

De asemenea, organele de inspectie fiscală au considerat că suma de xxxxxx lei reprezintă dividende nete ridicate de asociatul unic fara a fi repartizate si pentru care nu s-a calculat, declarat sau achitat impozitul pe veniturile din dividende obținute din Romania de persoane nerezidente, motiv pentru care au calculat in sarcina petentei un **impozit pe veniturile din dividende obținute din Romania de persoane nerezidente suplimentar in suma de xxxxxx lei** calculat conform prevederilor art.116 alin (2) lit. c¹) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările si completările ulterioare

În ceea ce privește impozitul pe profit

In urma verificării efectuate organele de inspectie fiscala au constatat, ca petenta a inregistrat venituri din jocuri de noroc in baza contractelor de participatiune încheiate.

Asociatul prim E SRL a transmis lunar veniturile si cheltuielile societății verificate in baza deconturilor de venituri si cheltuieli, dar petenta a inregistrat in contul 708, in mod eronat, 80% din diferența dintre veniturile si cheltuielile care i-au fost repartizate de asociatul prim, deși, conform contractului de participatiune asociatul prim avea obligația sa-i repartizeze asociatului secund 85% din veniturile si cheltuielile inregistrate de asociatul prim.

Pentru anul fiscal 2012, în anexa nr.5 la Raportul de inspectie fiscala este prezentata situația veniturilor neinregistrate de X SRL in anul fiscal 2012, situație care a fost intocmita in baza deconturilor de venituri si cheltuieli transmise de asociatul prim E SRL si a contractului de participatiune încheiat intre cele doua parti.

Astfel, din verificatile efectuate, s-a constatat ca, in luna septembrie 2012, petenta, deși avea la dispozitie decontul de venituri si cheltuieli nr./30.09.2012 intocmit de asociatul prim E SRL nu a înregistrat in evidenta contabila veniturile in suma de xxxxxx lei (anexa nr. 4 la Raportul de inspectie fiscala), incalcand prevederile art. 19 alin (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările si completările ulterioare, suma xxxxxx lei fiind luata în

calcul la reîntregirea masei profitului impozabil aferenta anului fiscal 2012 fiind considerata ca venituri neinregistrate de petenta.

Totodată, organele de inspecție au constatat ca petenta, în luna noiembrie 2012, deși a desfasurat activitate, inregistrand cheltuieli cu salariile personalului care administra aparatele de joc, cheltuieli cu consumurile gratuite acordate celor care au participat la jocuri etc. nu a înregistrat venituri din jocuri de noroc încălcand prevederile art. 19 alin (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările si completările ulterioare.

Astfel, organele de inspecție fiscala au stabilit că suma de xxxxxx lei calculata ca o medie aritmetica simpla a veniturilor lunare înregistrate de petenta, in baza deconturilor de venituri si cheltuieli, in celelalte 11 luni din anul fiscal 2012.(anexa 5 la Raportul de inspecție fiscala) reprezintă venituri neinregistrate de petenta fiind luată în calcul la reîntregirea masei profitului impozabil aferenta anului fiscal 2012.

De asemenea, în ceea ce privește cheltuielile inregistrate de petenta, organele de inspecție fiscala au constatat ca, în anul fiscal 2012, petenta a desfasurat in exclusivitate activitati de jocuri de noroc si pariuri si faptul ca a înregistrat mai multe elemente de cheltuieli aferente activitatii desfășurate (chirii, salarii, contribuții....), cheltuieli cu valoarea carora a diminuat rezultatul financiar.

Avand în vedere cele constatate, organele de inspecție au procedat la recalcularea masei profitului impozabil conform anexei nr. 6 la Raportul de inspecție fiscala, fiind stabilit ***pentru anul fiscal 2012, un impozit pe profit suplimentar, in suma de xxxxxx lei.***

Pentru anul fiscal 2013, asa cum rezulta din anexa nr. 9 la Raportul de inspecție fiscala petenta nu a cuprins în masa profitului impozabil veniturile in suma de xxxxxx lei, astfel că, organele de inspecție au tinut cont de suma de xxxxxx lei, reprezentând venituri neinregistrate, la recalcularea masei profitului impozabil aferenta anului fiscal 2013.

De asemenea, în ceea ce privește cheltuielile inregistrate de petenta, organele de inspecție fiscala au constatat ca, în anul fiscal 2013, petenta a desfasurat in exclusivitate activitati de jocuri de noroc si pariuri si faptul ca a înregistrat mai multe elemente de cheltuieli aferente activitatii desfășurate (chirii, salarii, contribuții....), cheltuieli cu valoarea carora a diminuat rezultatul financiar.

Avand în vedere cele constatate, organele de inspecție au procedat la recalcularea masei profitului impozabil conform anexei nr.10 la Raportul de inspecție fiscala, fiind stabilit, ***pentru anul fiscal 2013, un impozit pe profit suplimentar in suma de xxxxxx lei.***

Pentru anul fiscal 2014, asa cum rezulta din anexa nr.13 la Raportul de inspecție fiscala petenta nu a cuprins in masa profitului impozabil venituri in suma de xxxxx lei, astfel că, organele de inspecție au tinut cont de suma de xxxxx lei, reprezentând venituri neinregistrate, la recalcularea masei profitului impozabil aferenta anului fiscal 2014.

De asemenea, în ceea ce privește cheltuielile înregistrate de petenta, organele de inspecție fiscală au constatat că petenta în anul fiscal 2014 a desfășurat în exclusivitate activități de jocuri de noroc și pariuri și faptul că a înregistrat mai multe elemente de cheltuieli aferente activității desfășurate (chirii, salarii, contribuții....), cheltuieli cu valoarea cărora a diminuat rezultatul financiar.

Având în vedere cele constatate, organele de inspecție au procedat la recalcularea masei profitului impozabil conform anexei nr. 14 la Raportul de inspecție fiscală fiind stabilit **pentru anul 2014 un impozit pe profit suplimentar, în suma de xxxxxxx lei.**

III. X S.R.L. cu sediul Arad, este înregistrată la O.R.C. sub nr., are cod unic de înregistrare RO cod CAEN 5630 - „Baruri și alte activități de servire a băuturilor”.

Aspetele de procedură invocate de petentă în cuprinsul contestației au fost analizate de către organul competent în soluționarea contestațiilor din cadrul DGRFP Timișoara în Decizia nr./15.03.2017 privind contestația formulată de X SRL, astfel că nu vor mai fi reluate în cuprinsul prezentei decizii. Argumentele petentei privind nelegalitatea constatările organelor de inspecție fiscală cu privire la încălcarea prevederilor art.19 alin.6 din Codul fiscal prin neprezentarea Registrului de Evidență Fiscală și a faptului că petenta ar fi prezentat acestora Registrul de Evidență Fiscală în format electronic, nu prezintă relevanță în cauza dedusă judecătii, în condițiile în care, prezentarea sau nu a Registrului de Evidență Fiscală nu are implicații asupra obligațiilor fiscale suplimentare stabilite de organele de inspecție fiscală prin decizia de impunere contestată, pentru fapta constatată petenta fiind sancționată de către organele de inspecție fiscală în baza Procesului verbal de contravenție Seria PVTM nr...../18.08.2016.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad a formulat Sesizarea Penală nr./27.09.2016, în legătură cu starea de fapt constatată urmare inspecției fiscale efectuate la X S.R.L., urmare căreia s-a întocmit Decizia de impunere nr. F-AR/18.08.2016 emisă de Inspecția Fiscală din cadrul A.J.F.P Arad, organele fiscale constituindu-se parte civilă față de făptuitorul R în calitate de asociat unic și administrator la X S.R.L., pentru prejudiciul în sumă totală de xxxxxxx lei reprezentând xxxxxxx lei impozit pe profit și xxxxxxx lei impozit pe veniturile din dividende obținute din România de persoane nerezidente suplimentar, obligații fiscale stabilite prin Decizia de impunere F-AR nr./18.08.2016 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice.

În legătura cu obligațiile fiscale constatate prin Raportul de inspecție fiscală F-AR nr...../18.08.2016 și cuprinse în Decizia de impunere F-AR nr...../18.08.2016 emisă pe numele X SRL, din documentele existente la dosarul

cauzei rezultă că DGRFP Timișoara a suspendat soluționarea contestației formulată de X SRL pentru suma totală de xxxxxxxx lei reprezentând :

- Impozit pe profit în sumă de xxxxxxxx lei;
- Impozit pe venitul din dividende obținute din România de persoane nerezidente în sumă de xxxxxxxx lei, conform Deciziei nr...../2017, în dispozitivul acesteia fiind precizat în mod expres că : *“Soluționarea contestației va fi reluată la data la care contestatara sau organul fiscal va sesiza organul de soluționare competent că motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii, în conformitate cu dispozițiile normative precizate în motivarea prezentei decizii.”*

Exercitând controlul de legalitate asupra deciziei de suspendare a soluționării contestației, Curtea de Apel Timișoara, în Dosarul nr...../...../2017 a obligat DGRFP Timișoara la soluționarea pe fond a contestației, statuând definitiv că organele fiscale trebuie să treacă la soluționarea contestației cel puțin pentru suma de xxxxxxxx lei, motivat de aspectele reținute în cuprinsul hotărârii judecătorești, astfel :

Ulterior emiterii deciziei de suspendare a soluționării contestației, referitor la impozitul pe venitul din dividende, autoritatea fiscală din România a fost informată de către autoritatea fiscală poloneză în legătură cu datele solicitate despre petentă, motiv care a determinat Inspekția fiscală din cadrul AJFP Arad să emită Decizia de reverificare nr. F-AR/31.03.2017, comunicata petentei în condițiile legii, care a vizat strict impozitul pe veniturile din dividende obținute din România de persoane nerezidente.

În urma reverificării, ca urmare răspunsului primit de la autoritățile fiscale poloneze, organele de inspekție fiscală au întocmit Raportul de inspekție fiscală nr..../24.04.2017 și Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr. F-AR/24.04.2017, valorificând informațiile primite în senul anularii totale a obligației fiscale de natura impozitului pe veniturile din dividende obținute din România de persoane nerezidente, având în vedere că, informațiile primite au avut implicații fiscale doar asupra impozitului pe veniturile din dividende obținute din România de persoane nerezidente stabilit în sarcina petentei prin Decizia de impunere F-AR nr./18.08.2016 și nu asupra bazei impozabile a profitului și a impozitului pe profit stabilit suplimentar în sarcina petentei prin Decizia de impunere nr. F-AR nr./18.08.2016 care a făcut obiectul contestației în procedura prealabilă și a cărei soluționare a fost suspendată în baza Deciziei nr...../2017.

În considerarea Deciziei civile nr..... din 27.09.2018 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în Dosarul nr...../...../2017 al Curții de Apel Timișoara prin care s-a dispus obligarea DGRFP Timișoara la soluționarea contestației formulată de petenta X SRL conform dispozițiilor exprese conținute de art.93 alin.1 și 2 coroborat cu art. 98 lit. d din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală, DGRFP Timișoara, cu adresa nr...../10.12.2018, a solicitat AJFP Bihor – Serviciul Evidență Plătitori Persoane Juridice în calitate de organ fiscal de administrare, să comunice dacă s-a procedat la anularea, desființarea sau modificarea, totală sau parțială a Deciziei de impunere F-AR

nr...../18.08.2016, având în vedere faptul că în cursul anului 2017, inspecția fiscală a efectuat reverificarea petentei conform Deciziei de reverificare nr. F-AR/31.03.2017 cu consecința emiterii Raportului de inspecție fiscală nr. F-AR/24.04.2017 și a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-AR/24.04.2017 conform cărora petenta nu datorează suma de xxxxxx lei reprezentând impozitul pe veniturile din dividende obținute din România de persoane nerezidente, iar în caz afirmativ, fiind solicitată comunicarea unei fotocopii conformă cu originalul a actului prin care s-au efectuat aceste operațiuni în evidența pe plătitor.

Cu adresa nr.BHG REG din 11.01.2019, înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr. TMR_DGR/13.03.2019, Serviciul Evidența pe platitor Persoane juridice din cadrul AJFP Bihor a comunicat faptul că:

” - S-a pus în executare DECIZIA DE REVERIFICARE nr.F-AR/31.03.2017, RIF-AR/24.04.2017 întocmită pentru „Impozitul pe veniturile din dividende obținute din România de persoane nerezindende ” stabilit prin RIF nr.F-AR/18.08.2016 și operat în evidența fiscală prin DEC IMP/29.08.2016 astfel:

- s-a dat la scădere cu Borderou de scădere debitul stabilit suplimentar prin Decizia de impunere nr. F-AR/18.08.2016 în sumă delei

- s-au dat la scădere accesoriile aferente calculate la debitul stabilit suplimentar cu Deciziile de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr...../21.08.2017, DOBANDA în sumă de xxxxxxlei și PENALITATI DE INTARZIERE în suma de xxxx lei ” anexand în fotocopie conformă cu originalul borderoul de scădere a obligațiilor fiscale nr./21.08.2017, decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr...../21.08.2017, precum și adresa depusă de împuternicit pentru operarea în evidența fiscală a Raportului de inspecție fiscală cu nr.F-AR .../24.04.2017, a Deciziei de reverificare nr.F-AR .../31.03.2017 și pentru anularea dobanzilor și penalitațiilor de întârziere instituite.

A. În ceea ce privește reluarea procedurii de soluționare a contestației referitoare la capătul de cerere privind impozitul pe veniturile din dividende obținute din Romania de persoane nerezidente în suma de 398.078 lei stabilit suplimentar în sarcina petentei prin Decizia de impunere nr.F-AR .../18.08.2016, cauza supusă soluționării este dacă, Decizia de impunere nr.F-AR .../18.08.2016 în ceea ce privește impozitul pe veniturile din dividende obținute din Romania de persoane nerezidente, mai produce efecte juridice asupra petentei, în condițiile în care, în cursul anului 2017 aceasta a fost modificată prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr.F-AR .../24.04.2017 comunicată petentei în condițiile legii, prin care organele de inspecție fiscală au înțeles să anuleze decizia de impunere emisă anterior, în sensul anulării prin aceasta a obligației fiscale de natura impozitului pe veniturile din dividende obținute din Romania de persoane nerezidente în sumă de xxxxx lei.

În fapt, prin Decizia de impunere nr.F-AR .../18.08.2018 comunicată **X SRL** în data de 29.08.2016, au fost stabilite următoarele obligații suplimentare în sumă de **xxxxxx lei**, reprezentând:

- **xxxxx lei** impozit pe profit;
- **xxxxxx lei** impozit pe venitul din dividende obținute din România de persoane nerezidente

Conform Deciziei nr..../2017 a DGRFP Timișoara a fost suspendată soluționarea contestației formulată de X SRL pentru suma totală de xxxxxx lei reprezentând

- Impozit pe profit în sumă de xxxxx lei;
- Impozit pe venitul din dividende obținute din România de persoane nerezidente în sumă de xxxxx lei.

Ulterior emiterii deciziei de suspendare a soluționării contestației, referitor la impozitul pe venitul din dividende, autoritatea fiscală din România a fost informată de către autoritatea fiscală poloneză în legătură cu datele solicitate despre petentă, motiv care a determinat Inspekția fiscală din cadrul AJFP Arad să emită Decizia de reverificare nr. F-AR .../31.03.2017, comunicată petentei în condițiile legii, care a vizat strict impozitul pe veniturile din dividende obținute din România de persoane nerezidente, Decizia de reverificare nr. F-AR .../31.03.2017 nefiind contestată în condițiile legii de către X SRL.

În urma reverificării, ca urmare răspunsului primit de la autoritățile fiscale poloneze, organele de inspekție fiscală din cadrul AJFP Arad au întocmit Raportul de inspekție fiscală nr...../24.04.2017 și Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-AR .../24.04.2017, valorificând informațiile primite în sensul anulării totale a obligației fiscale de natura impozitului pe veniturile din dividende obținute din România de persoane nerezidente.

Astfel, prin actul administrativ fiscal – titlu de creanță - Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-AR .../24.04.2017 comunicată petentei în condițiile legii, s-a anulat total obligația fiscală de natura impozitului pe veniturile din dividende obținute din România de persoane nerezidente stabilită inițial prin Decizia de impunere nr.F-AR/18.08.2018.

În drept, art.1 pct.37 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data inițierii inspekției fiscale, stipulează:

“ART. 1

Definiții

În înțelesul prezentului cod, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

37. titlu de creanță fiscală - actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează creanța fiscală”, iar creanțele fiscale se stabilesc conform art.93(2) din același act normativ:

“(2) Creanțele fiscale se stabilesc astfel:

a) prin declarație de impunere, în condițiile art. 95 alin. (4) și art. 102 alin. (2);

b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri”

Din documentele aflate la dosarul cauzei reiese că urmare inspecției fiscale efectuată la X SRL, organele de inspecție fiscală au emis Decizia de impunere nr.F-AR .../18.08.2016 prin care au fost stabilite următoarele obligații suplimentare în sumă de **xxxxx lei** reprezentând:

- xxxxx lei impozit pe profit;
- xxxxxx lei impozit pe venitul din dividende obținute din România de persoane nerezidente.

Prin Decizia nr./15.03.2017 emisă de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara s-a dispus suspendarea soluționării contestației formulată de X SRL împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR/18.08.2018 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad,

Ulterior emiterii deciziei de suspendare a soluționării contestației, referitor la impozitul pe venitul din dividende, Inspecția fiscală din cadrul AJFP Arad a emis Decizia de reverificare nr. F-AR/31.03.2017, comunicată petentei în condițiile legii, care a vizat strict impozitul pe veniturile din dividende obținute din România de persoane nerezidente, necontestată în condițiile legii de către X SRL.

În urma reverificării, ca urmare răspunsului primit de la autoritățile fiscale poloneze, organele de inspecție fiscală din cadrul AJFP Arad au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr...../24.04.2017 și Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-AR/24.04.2017, în sensul anulării totale a obligației fiscale de natura impozitului pe veniturile din dividende obținute din România de persoane nerezidente.

Astfel, prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-AR .../24.04.2017 comunicată petentei în condițiile legii, s-a anulat total obligația fiscală de natura impozitului pe veniturile din dividende obținute din România de persoane nerezidente în sumă de xxxx lei stabilită inițial prin Decizia de impunere nr.F-AR .../18.08.2018.

În consecință, urmare anulării totale a obligației fiscale de natura impozitului pe veniturile din dividende obținute din România de persoane nerezidente în sumă de xxxxxx lei stabilită inițial prin Decizia de impunere nr.F-AR .../18.08.2018, prin emiterea de către AJFP Arad a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-AR .../24.04.20176, comunicată petentei în condițiile legii, Decizia de impunere nr.F-AR .../18.08.2018 nu mai produce efecte față de petentă în ceea ce privește obligația fiscală de natura impozitului pe veniturile din dividende obținute din România de persoane nerezidente în sumă de xxxxxx lei, fiind modificată prin anularea acestei categorii de impozit, astfel încât Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara reluând procedura de soluționare a contestației referitor la acest capăt de cerere constată ca fiind rămasă fără obiect contestația îndreptată împotriva Deciziei de impunere nr.F-AR .../18.08.2018 în ceea ce privește

impozitul pe veniturile din dividende obținute din România de persoane nerezidente în sumă de xxxxxx lei, având în vedere emiterea Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-AR .../24.04.2017, operată în evidențele fiscale conform celor comunicate de AJFP Bihor cu adresa nr...../11.01.2019.

Având în vedere cele reținute, precum și actele normative incidente în speță se reține că, în ceea ce privește contestația formulată împotriva impozitului pe veniturile din dividende obținute din România de persoane nerezidente, ne aflăm în prezența unei contestații formulate împotriva unei decizii de impunere care nu mai produce efecte juridice, astfel încât **contestația formulată de X SRL împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR .../18.08.2018 în ceea ce privește impozitul pe veniturile din dividende obținute din România de persoane nerezidente a rămas fără obiect**, fapt pentru care în baza art.279 alin.6 din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare și potrivit pct.11.6 din O.P.A.N.A.F. nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care precizează: *“Soluțiile asupra contestațiilor nu sunt prevăzute limitativ”*, urmează a se constata aceasta în condițiile legii.

B. În ceea ce privește reluarea procedurii de soluționare a contestației referitoare la capătul de cerere privind impozitul pe profit în sumă de xxxxxx lei, se rețin următoarele:

Potrivit considerentelor prezentate de către instanța de control judiciar - Curtea de Apel Timișoara - care a exercitat controlul de legalitate asupra Deciziei nr...../15.03.2017 de suspendare a soluționării contestației formulata de X SRL în cuprinsul Deciziei civile nr...../...../2017 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în Dosarul nr...../...../2017, în motivarea soluției adoptate curtea a statuat că:

*„ (...) în situația în care sesizarea penală este în curs de soluționare, dar în urma verificărilor s-a constatat că suma pentru care au fost sesizate organele în drept nu mai corespunde realității, eventualul prejudiciu fiind diminuat cu suma de xxxxxx lei, **organele fiscale trebuia să treacă la soluționarea contestației, cel puțin pentru suma menționată, în sensul anulării deciziei de impunere cu privire la acele obligații stabilite de organele fiscale ceea ce ar conduce la restrângerea sesizării penale.** Or procedând în sens contrar, actele atacate vor contiuna să-și producă efectele atât timp cât procedura administrativă prealabilă este suspendată de intimată*

(...)

*Este real că nu a fost soluționată sesizarea penală și deci nu a încetat motivul care a determinat suspendarea, dar în condițiile în care motivele pentru care a fost formulată sesizarea nu mai sunt în ființă în mare parte, așa cum a reținut în mod corect prima instanță, **se impune ca decizia de suspendare a soluționării contestației să fie anulată cel puțin pentru motivele care nu***

mai subzistă, cu atât mai mult cu cât nu există o obligație a organului fiscal pentru suspendarea soluționării contestației în cazul sesizării organelor în drept cu privire la existența unei infracțiuni. ”

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, la data de 08.05.2017, cu adresa nr. ARG-AIF/08.05.2017, AJFP Arad în calitate de organ emitent al sesizării penale nr..... din 27.09.2016, a comunicat Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad că „prejudiciul total în sumă de xxxxxxxx lei transmis prin sesizarea penală cu adresa nr.ARG-AIF/27.09.2016 se diminuează cu suma de xxxxxxxx lei, reprezentând impozitul pe veniturile din dividende obținute din România de persoane nerezidente, acesta nefiind datorat de X SRL, astfel încât prejudiciul total rămas cu care ne constituim parte civilă este în sumă de xxxxx lei reprezentând impozit pe profit.”

În scopul soluționării contestației conform art. 276 alin.1 din Codul de procedură fiscală, stabilind situația de fapt prin raportare la temeiurile de drept invocate de inspecția fiscală și de petentă, având în vedere că din curpinsul Referatului cu propuneri de soluționare a contestației nr...../06.10.2016 nu a rezultat în legătură cu impozitul pe profit cărei perioade și căror operațiuni este aferentă diferența de impozit pe profit în cunatum de xxxxx lei, DGRFP Timișoara, cu adresa nr...../05.04.2019, a solicitat Activității de Inspecție fiscală din cadrul AJFP Arad completarea referatului cu propuneri de soluționare a contestației cu precizarea expresă a cuantumului impozitului pe profit defalcat pe ani fiscali, aferent operațiunilor verificate, conform art. 113 Cod procedura fiscală.

Cu adresa nr...../23.04.2019, înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr./09.05.2019, organele de inspecție fiscală au transmis completarea nr...../23.04.2019 la referatul cu propuneri de soluționare a contestației, rezultând că impozitul pe profit în sumă de xxxxx lei stabilit prin decizia de impunere contestată este compus din impozitul pe profit în sumă totală de xxxx lei stabilit ca urmare a neînregistrării în contabilitatea petentei a veniturilor realizate de aceasta în sumă totală de xxxxx lei și care face obiectul Sesizării penale nr...../27.09.2016 întocmită de organele de inspecție fiscală a cărei soluținoare se află pe rolul instanței penale în Dosarul nr...../..../2018 a Tribunalului Arad, iar diferența de xxxxx lei reprezintă impozitul pe profit aferent cheltuielilor nedeductibile stabilite suplimentar și a evidenței contabile a petentei.

De asemenea inspecția fiscală arată că „(...)impozitul pe profit suplimentar total suplimentar stabilit de organele de inspecție fiscală la X SRL pentru perioada 06.04.2012 – 31.12.2015 este în valoare totală de xxxxx lei și are următoarea componentă conform anexei nr.1 la prezenta adresa: xxxx reprezentând impozit aferent veniturilor neînregistrate(col.2) + xxxxx lei reprezentând impozit aferent cheltuielilor nedeductibile stabilite suplimentar(col.8).

Diferența de impozit pe profit în sumă totală de xxxx lei reprezentând impozitul aferent cheltuielilor nedeductibile stabilite suplimentar (col.8) care următoarea formulă de calcul:

31.703 lei „Diferența impozit profit”(col.10) = xxxxx „Impozit pe profit aferent rezultatului fiscal stabilit de societate în evidența contabilă” (col.2) + xxxxxxx lei „ Impozit pe profit aferent cheltuielilor nedeductibile stabilite de organele de inspecție fiscală ” (col.8) – xxxxxxxx lei „ Impozit pe profit declarat de societate ”

Față de cele mai sus prezentate, se reține că, în ceea ce privește impozitul pe profit supus verificării, respectiv pentru perioada 06.04.2012 – 31.12.2015, în urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au recalculat impozitul pe profit aferent anilor 2012,2013 și 2014 luând în calcul la determinarea profitului impozabil și implicit a impozitului pe profit, atât veniturile neînregistrate stabilite de organele de inspecție fiscală cât cheltuielile nedeductibile stabilite.

Totodata, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, Sesizarea penală nr..... din 27.09.2016 a făcut obiectul Dosarului penal nr...../P/2016 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad în care prin Rechizitoriul din 27.02.2018 s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului R în calitate de administrator la X SRL confirmând parțial starea de fapt constatată de organele de inspecție fiscală și s-a stabilit faptul că, fapta inculpatului R care în calitate de administrator la X SRL nu a evidențiat în documentele contabile ale societății și în declarația privind impozitul pe profit aferentă anului 2012 (D101), depusă la organul fiscal teritorial – DGFP Arad, veniturile aferente lunii noiembrie 2012, în sumă de xxxxx lei reprezentând impozit pe profit, întrunește tipicitatea obiectivă și subiectivă a infracțiunii de evaziune fiscală prev.de art.9 al.1 lit.b din Legea nr.241/2005, **în prezent, pe rolul Tribunalului Arad aflându-se Dosarul penal nr...../108/2018, cu termen de judecată în data de 27.05.2019.**

În ceea ce privește întinderea prejudiciului total pentru care autoritatea fiscală s-a constituit parte civilă, transmis către Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad prin Sesizarea penală nr...../27.09.2016, Activitatea de Inspecție fiscală, cu adresa nr. ARG-AIF/08.05.2017 a comunicat Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad că, prejudiciul total în suma de xxxxxx lei s-a diminuat cu suma de xxxx lei reprezentând impozitul pe veniturile din dividende obținute din România de persoane nerezidente, acesta nefiind datorat de X SRL, astfel încât, prejudiciul total rămas cu care statul s-a constituit parte civilă este în sumă de xxxxx lei reprezentând impozit pe profit.

Raportat la situația intervenită, ulterior emiterii de către DGRFP Timișoara a Deciziei nr...../15.03.2017 de suspendare a soluționării contestației formulată de X SRL, ca urmare reverificării fiscale dispusă prin Decizia de reverificare nr. F-AR/31.03.2017 și a anulării obligației de plată a sumei de xxxxxxx lei, cu titlu de impozit pe dividende, **reverificare care NU a avut drept consecință modificarea bazei de calcul al impozitului pe profit datorat de petentă în**

sumă de xxxxxx lei reprezentând impozit pe profit stabilit în sarcina petentei prin Decizia de impunere nr...../18.08.2016 și care consituie prejudiciul total rămas cu care statul s-a constituit parte civila în procesul penal aflat în prezent pe rolul Tribunalului Arad în Dosarul nr...../2018, organul de soluționare a contestației constată că, reluarea procedurii de soluționare a contestației în ce privește impozitul pe profit în sumă de xxxx lei, în lipsa unei soluții penale definitive în cauza Dosar nr...../...../2018 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad – înregistrată la secția penală a Tribunalului Arad la Dosar nr...../...../2018 ar determina apariția în cauză a situației constatată de CEDO cauza Lungu și alții împotriva României, prin reluarea de către autoritatea fiscală a soluționării pe fond a contestației, anterior finalizării acțiunii civile în etapa procesual penală aflându-ne chiar în situația derulării în paralel a procedurii fiscale cu cea din etapa procesual penală, situație de evitat conform celor statuate de instanța europeană în cauza Lungu.

În ceea ce privește Hotărârea din 21 octombrie 2014 în cauza Lungu și alții împotriva României, așa cum rezultă din considerentele acestei hotărâri în cauză au fost derulate, simultan și în paralel, atât o procedură fiscală, cât și o procedură penală, analizate de instanța europeană la pct. A și B pag. 2-3 ale hotărârii raportat la normele legale naționale, respectiv art. 22 alin. 2 și art. 44 din Codul de procedură penală.

Curtea a constatat că procedura fiscală și cea penală vizau aceeași chestiune determinantă pentru soluționarea acestora, respectiv încadrarea juridică a acelorași operațiuni de transformare și revânzare a anvelopelor, derularea simultan și în paralel a celor două proceduri independente având ca obiect aceleași fapte, determinând secția penală a curții de apel să ajungă la „o nouă apreciere a faptelor respective, radical opusă hotărârii anterioare a secției comerciale a aceleiași curți de apel, a adus atingere principiului securității juridice.”

Același punct de vedere este menținut de ICCJ și prin Decizia nr. **2240/2018**, în dosar nr.428/57/2016 *„instanța de fond a arătat, deci în mod corect, că în aplicarea dispozițiilor art.277 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, (echivalentul fostului art.214 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare) trebuie reținut că derularea simultană și în paralele a 2 proceduri independente cu privire la aceleași fapte poate crea premisele încălcării principiului securității juridice, concluzie care se desprinde din Hotărârea din 21.10.2014 pronunțată de CEDO în cauza Lungu și alții împotriva României.*

Într-adevăr, măsura dispusă este justificată inclusiv pentru a se preveni situațiile contradictorii care s-ar putea ivi prin soluționarea într-un sens a contestației administrative și soluționarea într-un sens diferit a cauzei în procedura penală.”

Astfel analizând cele consemnate în Sentința civilă nr...../08.03.2018 a

Tribunalului Arad, cum că „ organele de inspecție fiscală, au procedat la reverificarea societății reclamante și au valorificat în beneficiul reclamantei informațiile pimate, sens în care au emis Raportul de insectie fiscală nr...../24.04.2017, prin care au constatat că societatea n umai datorează impozitul pe dividende în sumă de 398.078 lei, fără să emită o decizie de impunere în baza acestuia și fără să recalculeze impozitul pe profit, deși situația nou creată permitea acest lucru din punct de vedere procedural fiscal și înlătură starea de incertitudine asupra existenței și întinzedrii obligațiilor fiscale” raportat la cele statuate definitiv de Curtea de Apel Timișoara în Decizia civilă nr...../2018 „ Este real că nu a fost soluționată sesizarea penală și deci nu a încetat motivul care a determinat suspendarea, dar în condițiile în care motivele pentru care a fost formulată sesizarea nu mai sunt în ființă în mare parte, așa cum a reținut în mod corect prima instanță, se impune ca decizia de suspendare a soluționării contestației să fie anulată cel puțin pentru motivele care nu mai subzistă, cu atât mai mult cu cât nu există o obligație a organului fiscal pentru suspendarea soluționării contestației în cazul sesizării organelor în drept cu privire la existența unei infracțiuni. ”, în condițiile dispozițiilor exprese ale art. 276 (1) coroborat cu art.277 alin.1 lit.b și văzând, conform adresei nr...../23.04.2019 a IF Arad, că motivul suspendării soluționării contestației în ceea ce privește suma de xxxxx lei, subzistă, legalitatea stabilirii în sarcina petentei a acestei obligații fiscale făcând obiectul dosarului nr...../...../2018 al Tribunalului Arad, în cauză se va face aplicațiunea dispozițiilor art.277 alin.(1) lit.b) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, procedura administrativă urmeand a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.277 alin.3 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, conform căroră:“(3) **Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.**” ulterior soluționării definitive a Dosarului penal nr...../...../2018 aflat pe rolul Tribunalului Arad.

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor, în conformitate cu dispozițiile art.28 alin.(1) din Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, DGRFP Timișoara se va investi cu soluționarea pe fond a cauzei în legătură cu capătul de cerere privind impozitul pe profit în sumă de xxxxx lei stabilit în sarcina petentei prin Decizia de impunere nr...../18.08.2016, ulterior soluționării definitive a Dosarului penal nr...../...../2018 aflat pe rolul Tribunalului Arad.

În ceea ce privește suma de xxxxx lei reprezentând impozitul pe profit stabilit suplimentar în Decizia de impunere F-AR nr./18.08.2016 emisă de AJFP Arad, în legătură cu care AJFP Arad nu s-a constituit parte civilă în procesul penal (xxxxx lei – xxxxx lei), cauza supusă soluționării Direcției

Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara este dacă aceasta se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, în condițiile în care petenta X SRL nu prezintă motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază contestația și nu invocă niciun temei legal în susținerea propriei cauze care să infirme nelegalitatea stabilirii în sarcina sa a impozitului pe profit aferent cheltuielilor nedeductibile stabilite suplimentar și care este inclus în suma totală de xxxxx lei (xxxxx lei + xxxxxx lei)

În fapt, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că organele fiscale au stabilit în sarcina petentei prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice F-AR nr. din 18.08.2016 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală F-AR nr..... din 18.08.2016, pentru perioada 06.04.2012 – 31.12.2015 **un impozit pe profit suplimentar în sumă totală de xxxxx lei**, după cum urmează:

- pentru anul 2012 impozit pe profit suplimentar în sumă de xxxxx lei
- pentru anul 2013 impozit pe profit suplimentar în sumă de xxxxx lei
- pentru anul 2014 impozit pe profit suplimentar în sumă de xxxxx lei

În scopul soluționării contestației conform art. 276 alin.1 din Codul de procedură fiscală, stabilind situația de fapt prin raportare la temeiurile de drept invocate de inspecția fiscală și de petentă, având în vedere că din curpinsul Referatului cu propuneri de soluționare a contestației nr...../06.10.2016 nu a rezultat în legătură cu impozitul pe profit cărei perioade și căror operațiuni este aferentă diferența de impozit pe profit în cunatum de xxxxx lei, DGRFP Timișoara, cu adresa nr...../05.04.2019, a solicitat Activității de Inspecție fiscală din cadrul AJFP Arad completarea referatului cu propuneri de soluționare a contestației cu precizarea expresă a cuantumului impozitului pe profit defalcat pe ani fiscali, aferent operațiunilor verificate, conform art. 113 Cod procedura fiscală.

Cu adresa nr...../23.04.2019, înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr./09.05.2019, organele de inspecție fiscală au transmis completarea nr...../23.04.2019 la referatul cu propuneri de soluționare a contestației precizand următoarele:

„(...)impozitul pe profit suplimentar total suplimentar stabilit de organele de inspecție fiscală la X SRL pentru perioada 06.04.2012 – 31.12.2015 este în valoare totală de xxxxx lei și are următoarea componentă conform anexei nr.1 la prezenta adresa: xxxxx reprezentând impozit aferent veniturilor neînregistrate(col.2) + xxxxx lei reprezentând impozit aferent cheltuielilor nedeductibile stabilite suplimentar(col.8).

Diferența de impozit pe profit în sumă totală de xxxxx lei reprezentând impozitul aferent cheltuielilor nedeductibile stabilite suplimentar (col.8) care următoarea formulă de calcul:

xxxxx lei „Diferența impozit profit”(col.10) = xxxxxx „Impozit pe profit aferent rezultatului fiscal stabilit de societate în evidența contabilă” (col.2) + xxxxx lei „ Impozit pe profit aferent cheltuielilor nedeductibile stabilite de

organele de inspecție fiscală ” (col.8) – xxxxxx lei „ Impozit pe profit declarat de societate ”

Față de cele mai sus prezentate, se reține că, în ceea ce privește impozitul pe profit supus verificării, respectiv pentru perioada 06.04.2012 – 31.12.2015, în urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au recalculat impozitul pe profit aferent anilor 2012,2013 și 2014 luând în calcul la determinarea profitului impozabil și implicit a impozitului pe profit, atât a veniturilor neînregistrate stabilite de organele de inspecție fiscală cât și a cheltuielilor nedeductibile stabilite rezultand:

1. Cheltuieli nedeductibile în suma totală de xxxxxx lei conform anexelor nr. 6, 8 și 12 la RIF, după cum urmează:

- pentru anul 2012 conform anexei nr.6 la RIF au fost stabilite cheltuieli nedeductibile în sumă totală de xxxxx lei;

- pentru anul 2013 conform anexei nr.8 la RIF au fost stabilite cheltuieli nedeductibile în sumă totală de xxxxx lei;

- pentru anul 2014 conform anexei nr.12 la RIF au fost stabilite cheltuieli nedeductibile în sumă totală de xxxxx lei (xxxxxxx reprezentând cheltuieli nedeductibile din care s-a scăzut suma de xxxxxx lei reprezentând amortizarea fiscal)

2. Venituri neînregistrate în sumă totală de xxxxxx lei conform anexelor nr. 5, 9 și 13 la RIF, după cum urmează:

- pentru anul 2012 conform anexei nr.5 la RIF au fost stabilite venituri neînregistrate în sumă totală de xxxxxx lei;

- pentru anul 2013 conform anexei nr.9 la RIF au fost stabilite c venituri neînregistrate în sumă totală de xxxxxx lei;

- pentru anul 2014 conform anexei nr.13 la RIF au fost stabilite venituri neînregistrate în sumă totală de xxxxxx lei .

Având în vedere precizările organelor de inspecție fiscală din completarea la referatul cu propuneri de soluționare a contestației, precum și documentele existente la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației constată că, impozitul pe profit în sumă de xxxxxx lei stabilit prin decizia de impunere contestată este compus din impozitul pe profit în sumă totală de xxxxx lei stabilit ca urmare a neînregistrării în contabilitatea petentei a veniturilor realizate de aceasta în sumă totală de xxxxxxxx lei și care face obiectul Sesizării penale nr...../27.09.2016 întocmită de organele de inspecție fiscală a cărei soluținoare se află pe rolul instanței penale în Dosarul nr...../...../2018 a Tribunalului Arad, iar diferența de xxxxx lei reprezintă impozitul pe profit aferent cheltuielilor nedeductibile stabilite suplimentar și a evidenței contabile a petentei.

Prin contestația formulată petenta prezintă considerații factice și legale privind nelegalitatea recalculării de către organele de inspecție fiscală a impozitului pe profit datorat, pe fiecare an fiscal, doar în ceea ce privește veniturile neînregistrate stabilite suplimentar de către organele de inspecție fiscală care au generat un impozit pe profit suplimentar în sumă de xxxxx lei,

fără ca, pentru cheltuielile nedeductibile stabilite suplimentar în sumă de xxxxxx lei care au generat diferențe de impozit pe profit suplimentar în sumă de xxxxxx lei, petenta să prezinte în cuprinsul contestației formulate motive de fapt raportat la motive de drept pe care își întemeiază contestația, neinvocând vreun temei legal în susținerea propriei cauze prin care să infirme situația constatată de organele de administrare fiscală.

În drept, conform prevederilor art.268 alin.1 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit prezentului titlu.(...)”

De asemenea, în cauză sunt incidente dispozițiile art. 269 alin. (1) care enumeră condițiile de formă pe care trebuie să le îndeplinească o contestație formulată în condițiile Titlului VIII, respectiv:

„ART. 269

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.”

Totodată în speță sunt incidente și prevederile pct.11.1 lit.b) din O.P.A.N.A.F. nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, unde se specifică :

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca: [...]

(b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației”,

coroborate cu prevederile pct. 2.5 din același act normativ, potrivit căroră:

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”.

Din dispozițiile legale citate mai sus, se reține că în contestație petenta trebuie să indice atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, în termenul în care se poate formula și contestația, respectiv 45 de zile de la data comunicării actului atacat, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă ca nemotivată.

Incidente speței sunt și prevederile art.276 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„ART. 276 Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatarul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatarului. Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatarului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Incidente speței sunt și prevederile art.276 alin.(1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează: *„(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”*

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin *„actor incumbit probatio”*, principiul fiind consfințit de art.249 și art.250 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 249

Sarcina probei

Cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege.

Art. 250

Obiectul probei și mijloacele de probă

Dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri, martori, prezumții, mărturisirea uneia dintre părți, făcută din proprie inițiativă sau obținută la interogatoriu, prin expertiză, prin mijloacele materiale de probă, prin cercetarea la fața locului sau prin orice alte mijloace prevăzute de lege”.

precum și de art.73 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„ART. 73

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatarul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatarului. Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatarului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac.

În cazul exercitării dreptului conferit de legiuitor prin dispozițiile Titlului VIII Cod procedură fiscală, contestația se formulează în scris și va cuprinde, pe lângă alte elemente necesare, motivele de fapt și de drept pentru care petenta înțelege să conteste actul administrativ fiscal, precum și dovezile pe care se întemeiază.

În situația în care această cerință nu este îndeplinită, organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv. Astfel, analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

Arătarea motivelor de fapt și de drept pe care se sprijină fiecare capăt de cerere din cuprinsul contestației, contribuie la determinarea cadrului în care se va desfășura întreaga activitate de soluționare a contestației. Determinarea elementelor menționate este importantă pentru ca organul de soluționare să aibă posibilitatea de a cunoaște toate împrejurările relevante pe care se sprijină pretențiile deduse judecătii.

Indicarea motivelor de fapt constă într-o prezentare sintetică, clară și precisă a acelor împrejurări factice care constituie izvorul material al pretențiilor deduse judecătii.

Motivarea trebuie să fie, în același timp, suficientă pentru ca organul de soluționare să cunoască toate împrejurările de fapt pe care se întemeiază pretențiile petentei.

Motivele de drept trebuie să se concretizeze în temeiul juridic pe care se sprijină cererea petentei, în sensul că petenta trebuie să indice acele elemente din care să se poată desprinde care este fundamentul juridic al pretențiilor deduse judecătii.

Așadar, motivele de fapt și de drept constituie cauza pentru care a fost formulată contestația, adică situația de fapt calificată juridic.

Având în vedere considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție din Decizia nr. **3250/18.06.2010**, se reține că *“motivarea contestației în procedura administrativă se poate face, sub sancțiunea decăderii, în termenul de 30 de zile în care se putea formula și contestația administrativă, iar nedepunerea motivelor în acest termen duce la respingerea contestației ca nemotivată”*.

Incidente speței sunt și considerentele **Înaltei Curți de Casație și Justiție** din **Decizia nr. 1298/26.03.2018** pronunțată în dosarul nr. 1781/59/2014, care reține că:

“În ceea ce privește soluția de respingere a contestației în privința sumei de [...] lei, este de observat faptul că recurenta-reclamantă nu a investit organul de soluționare a contestației administrative cu o critică, în concret, la adresa sumei în discuție, context în care soluția de respingere a contestației ca fiind nemotivată este conform prevederilor art. 217 alin. 1 din Codul de procedură fiscală, potrivit căruia, dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.

În același sens, prevederile pct. 11.1 alin. (1) lit. b) din OPANAF nr. 450/2013 stabilesc că, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării, contestația va fi respinsă ca nemotivată.”

Chiar și în NCPC, la art. 196 se prevede că motivele de fapt reprezintă un element esențial al contestației însă pretențiile petentei nu sunt întemeiate pe nicio normă legală.

Concluzionând cele prezentate, în lipsa indicării în contestație a motivelor de fapt raportat la motivele de drept pe care se sprijină contestația, în ceea ce privește cheltuielile nedeductibile stabilite suplimentar în sumă de xxxxxx lei și a evidenței contabile, care, așa cum au confirmat organele de inspecție fiscală în completarea la referatul cu propuneri de soluționare a contestației, au generat diferențe de impozit pe profit suplimentar în sumă de xxxxx lei, organul de soluționare nu are posibilitatea de a cunoaște toate împrejurările relevante care determină pretențiile petentei din contestația formulată, pentru a emite o soluție bazată pe analiza fondului cauzei, în baza prevederilor art.269 alin.(1) lit. c) și lit. d) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit. b) din O.P.A.N.A.F. nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, astfel că se va respinge contestația ca nemotivată pentru suma de xxxxx lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar prin decizia de impunere nr. F-AR/18.08.2016, contestată.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în temeiul art. 269 alin.(1) lit. c) și lit. d), art. 276 alin.1, art. 277 și art.279 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală coroborat cu pct. 11.1 lit.c), pct.11.6 din Ordinul președintelui ANAF

nr.3.741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se:

D E C I D E

- **constatarea ca fiind rămasă fără obiect** a contestației formulate de X SRL împotriva Deciziei de impunere F-AR nr...../18.08.2016 privind obligațiile fiscale principale emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad din cadrul A.J.F.P Arad, respectiv pentru suma de xxxxxx lei reprezentând impozitul pe venitul din dividende obținute din România de persoane nerezidente.

- **respingerea ca nemotivată** a contestației formulate de X SRL împotriva Deciziei de impunere F-AR nr...../18.08.2016 privind obligațiile fiscale principale emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad din cadrul A.J.F.P Arad, pentru suma de xxxxx lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar

- **suspendarea soluționării contestației** formulate de X SRL împotriva Deciziei de impunere F-AR nr./18.08.2016 privind obligațiile fiscale principale emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad din cadrul A.J.F.P Arad, pentru suma de xxxxxx lei reprezentând impozitul pe profit stabilit suplimentar, până la soluționarea definitivă a Dosarului nr...../..../2018 aflat pe rolul Tribunalului Arad

Soluționarea contestației va fi reluată la data la care petenta sau organul fiscal va sesiza organul de soluționare competent că motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii, în conformitate cu dispozițiile normative precizate în motivarea prezentei decizii.

- prezenta decizie se comunica la
 - X SRL
 - A.J.F.P ARAD

cu aplicarea prevederilor pct. 7.6. din OPANAF nr.2741/2015.

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

